

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX KADENCJA**

Warszawa, dnia 27 września 2017 r.

Druk nr 613

Pan

Stanisław KARCZEWSKI

MARSZAŁEK SENATU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Na podstawie art. 76 ust. 1 Regulaminu Senatu, my niżej podpisani senatorowie wnosimy o podjęcie postępowania w sprawie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej projektu ustawy

o zmianie ustawy o Radzie Ministrów oraz ustawy o pracownikach urzędów państwowych.

Do reprezentowania nas w dalszych pracach nad tym projektem ustawy upoważniamy senatora Waldemara Sługockiego.

W załączeniu przekazujemy projekt ustawy wraz z uzasadnieniem.

(-) Mieczysław Augustyn

(-) Ryszard Bonisławski

(-) Leszek Czarnobaj

(-) Robert Dowhan

(-) Jarosław Duda

(-) Jerzy Fedorowicz

(-) Piotr Florek

(-) Tomasz Grodzki

(-) Maciej Grubski

(-) Bogdan Klich

(-) Andrzej Kobiak

(-) Władysław Komarnicki

(-) Jan Filip Libicki

(-) Maria Pańczyk-Pozdziej

(-) Leszek Piechota

(-) Aleksander Pociąg

(-) Marian Poślednik

(-) Jadwiga Rotnicka

(-) Sławomir Rybicki

(-) Waldemar Sługocki

(-) Grażyna Sztark

(-) Jerzy Wcisła

(-) Barbara Zdrojewska

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Radzie Ministrów oraz ustawy o pracownikach urzędów państwowych

Art. 1. W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2012 r. poz. 392 oraz z 2015 r. poz. 1064) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister wykonuje swoje zadania przy pomocy sekretarza i podsekretarzy stanu oraz dyrektora generalnego urzędu.”;
- 2) w art. 39 w ust. 3 uchyla się pkt 1;
- 3) uchyla się art. 39a.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1511, 2074 i 2261) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 47¹:
 - a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zatrudnienie w urzędach, o których mowa w art. 1 ust. 1.”;
 - b) uchyla się pkt 1,
 - c) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) doradców lub pełniących funkcje doradców osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe”;
- 2) po art. 47¹ dodaje się art. 47² w brzmieniu:

„Art. 47². Zatrudnienie w urzędach, o których mowa w art. 1 ust. 2 nie może obejmować zatrudnienia na stanowisku doradcy lub asystenta osoby zajmującej kierownicze stanowisko państwowe, ani polegać na pełnieniu funkcji doradcy lub asystenta takiej osoby.”.

Art. 3. 1. Umowy z pracownikami zatrudnionymi w dniu wejścia w życie ustawy w gabinetach politycznych, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 1, lub na stanowiskach doradców i asystentów osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe w urzędach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, a także pełniących funkcję doradcy lub asystenta takich osób, wygasają z upływem:

- 1) 2 tygodni od dnia wejścia w życie ustawy, jeżeli pracownik był zatrudniony odpowiednio w gabinecie politycznym lub na stanowisku doradcy lub asystenta, lub pełnił funkcję doradcy lub asystenta krócej niż 6 miesięcy;
- 2) 1 miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy, jeżeli pracownik był zatrudniony odpowiednio w gabinecie politycznym lub na stanowisku doradcy lub asystenta, lub pełnił funkcję doradcy lub asystenta co najmniej 6 miesięcy;
- 3) 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, jeżeli pracownik był zatrudniony odpowiednio w gabinecie politycznym lub na stanowisku doradcy lub asystenta, lub pełnił funkcję doradcy lub asystenta co najmniej 3 lata.

2. Do stosunków pracy pracowników, o których mowa w ust. 1 stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa ma na celu wykreślenie z ustawy o Radzie Ministrów oraz ustawy o pracownikach urzędów państwowych rozwiązań, które umożliwiają tworzenie gabinetów politycznych Rady Ministrów.

Zgodnie z obecnie obowiązującymi rozwiązaniami ustawy o Radzie Ministrów minister wykonuje swoje zadania (między innymi) przy pomocy gabinetu politycznego. Gabinety polityczne, jako komórki organizacyjne, mogą być tworzone w ramach struktury ministerstwa.

Ustawa o pracownikach urzędów państwowych przesądza, że zatrudnienie pracowników w gabinecie politycznym Prezesa Rady Ministrów, wiceprezesa Rady Ministrów, ministra oraz innego członka Rady Ministrów, a także doradców lub pełniących funkcje doradców osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe inne niż powyższe, następuje na podstawie umowy o pracę zawartej na czas pełnienia funkcji przez osobę zajmującą kierownicze stanowisko państwowe.

Wymienieni powyżej pracownicy (zatrudnieni w gabinetach politycznych oraz doradcy i pełniący funkcje doradców) nie są zatrudniani na stanowiskach urzędniczych. Nie należą do korpusu służby cywilnej. Są natomiast objęci, z uwzględnieniem politycznego charakteru zajmowanych stanowisk, niektórymi przepisami ustawy o pracownikach urzędów państwowych. Przepisy te dotyczą m. in. rodzaju wiążącego ich stosunku pracy – na czas określony pełnieniem funkcji; podległości ministrowi lub innemu kierownikowi urzędu – a nie dyrektorowi generalnemu; odrębnej podstawy do określenia zasad wynagrodzenia i innych świadczeń, w tym odpraw z tytułu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy.

Brak jest ustawowych przepisów zakazujących wprost zatrudniania w administracji rządowej pracowników na stanowiskach niebędących stanowiskami urzędniczymi, a mającymi charakter doradczy lub asystencki. W obecnym stanie prawnym pracownicy tacy mogą być zatrudniani w gabinetach politycznych, jeśli podejmują pracę na rzecz Prezesa Rady Ministrów, wiceprezesa Rady Ministrów, ministra oraz innego członka Rady Ministrów albo bezpośrednio na stanowiskach doradców i asystentów w pozostałych przypadkach.

Projekt ustawy likwiduje gabinety polityczne w rozumieniu ustawy o Radzie Ministrów. Przesądza więc, że w strukturze organizacyjnej ministerstw nie będzie takich komórek organizacyjnych. Ponadto projekt ustawy zakazuje wprost zatrudniania pracowników na stanowiskach doradczych i asystenckich osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe we wskazanych urzędach administracji rządowej. Rozwiązania legislacyjne w tym zakresie opierają się na obowiązujących przepisach ustawy o pracownikach urzędów państwowych. Uwzględniają zakres podmiotowy tej ustawy (art. 1 ust. 2) oraz przyjętą przez nią nomenklaturę (kierownicze stanowiska państwowe). W tym ostatnim zakresie właściwym jest też odwołanie się do ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe.

W efekcie wprowadzanych zmian, bez względu na umiejscowienie w strukturze urzędu, nie będzie można zatrudniać doradców i asystentów takich osób jak Prezes Rady Ministrów, wiceprezes Rady Ministrów, minister, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Szef Służby Cywilnej, sekretarz stanu, podsekretarz stanu, kierownik urzędu centralnego, zastępca kierownika urzędu centralnego, wojewoda i wicewojewoda.

2. Oczekiwane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne

Zgodnie z art. 47¹ ust. 3 ustawy o pracownikach urzędów państwowych Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, zasady wynagradzania oraz inne świadczenia, w tym odprawy z tytułu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy, przysługujące z tytułu zatrudnienia określonego w (art. 47¹) ust. 1. Zmiana brzmienia art. 47¹ ust. 1 spowoduje zmianę zakresu spraw przekazanych do uregulowania tym rozporządzeniem. Stąd zasadnym jest aby do dnia wejścia w życie ustawy (w okresie *vacatio legis*) wydać stawne nowe przepisy wykonawcze. Przepisy te powinny uwzględniać, nowy zakres podmiotowy regulacji ograniczony do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy o pracownikach urzędów państwowych.

3. Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty z prawem Unii Europejskiej.